

En TEKST fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet.

Hvem vil Gud bruke?

Roald Kvam © 2008

Prekentekest: Joh 4:27-42

Lesetekster: Gal 2:19-20, Jes 49:1-7.

Apostelen Paulus arbeider intenst gjennom galaterbrevet for å vise at han virkelig er Guds medarbeider, at han virkelig har sitt budskap fra Jesus: "Dere har jo hørt hvordan jeg en gang levde som jøde, hvor hårdt jeg forfulgte Guds menighet og forsøkte å utrydde den. Jeg gikk lenger i jødedommen enn mange jevnaldrende i mitt folk, og var enda mer nidkjær for overleveringene fra fedrene. Men da han som utvalgte meg fra mors liv og kalte meg ved sin nåde, etter sin gode vilje besluttet å åpenbare sin Sønn i meg, for at jeg skulle forkynne evangeliet om ham blant hedningene, da samrådte jeg meg ikke med kjød og blod." (Gal 1:13-16).

Paulus forteller om den tiden da han forfulgte menigheten i stedet for å følge menighetens Herre. Han vil understreke at hans tjeneste helt og fullt hviler på et inngrep av Gud.

Paulus hadde ikke bare vært en forfølger av menigheten, men også en fanatisk forkjemper for de jødiske ordningene og særlig tradisjonene fra fedrene. Paulus var fariseer; tilhørte det strengeste partiet blant jødene. Noen av hans jevnaldrende nøyde seg med å holde fast ved fedrenes tro for sin egen del. Men Paulus "gikk lenger". Han ble kjent for sitt fanatiske forsvar for fedrenes religion og sitt hat mot menigheten; var det snakk om dødsstraff så stemte Paulus for...

Egenrettferdigheten er kilden til det vi ser i Paulus på veien til Damaskus.

Men Gud tok ham ut til tjeneste (Gal 1:15). Guds blikk for Paulus startet ikke på veien til Damaskus, idet han møtte Jesus. Men det er noe som har ligget på ham hele livet uten at han har vært oppmerksom på det: "Alt er skapt ved ham og til ham." (Kol 1:16b).

Gud preget hans livskurs, hans utdanning og hans utvikling på en slik måte at det skulle bli til hjelp for ham som "et utvalgt redskap" (Apg 9:15). Det er for stort til å begripe, men Paulus fikk gripe poenget: Hvis Jesus åpenbares i noen, så er det for at vedkommende skal åpenbare Jesus for andre (Gal 1:16).

Kan det være riktig å si det, og skrive det som Paulus gjør i vers 16: at Gud besluttet å åpenbare sin sønn "i meg"? Ja, fordi det dreier seg om noe mer enn det som vanligvis skjer i omvendelsen når evangeliet forkynnes (Å bli frelst = Jesus er for meg og jeg er i Ham). Her er det tale om den åndsfylde som gjør Paulus kvalifisert til Guds medarbeider (Å leve som frelst = Jesus er i meg. Jeg er med Ham).

Gud er kilden til det vi ser i Paulus på veien fra Damaskus (Gal 1:24). Alt det som hadde skjedd med ham, i ham og gjennom ham, skyldtes Gud som besluttet å åpenbare sin sønn "i" ham.

Ingen kalles til Guds medarbeider fordi man gjelder for å være noe. Menneskelig ry og storhet betyr ingenting når det gjelder forholdet til Gud. Behaget det Gud å utruste den tidligere forfølgeren som medarbeider, aksepterte de andre apostlene det (Gal 2:1-10). Hva er det som gjør et slikt arbeidsfelleskap mulig? De lot dagen i går være dagen i går. De er sammen om Jesus i dag.

Hvem vil Gud bruke? Dersom du holder loven sikrer du deg med det Guds velbehag. Men bryter du den, er du under forbannelse. Livet ved loven blir da en fortjeneste, som gis på grunn av dine prestasjoner, ikke av nåde, men av lovgjerninger som du gir Gud for at Gud i dem skal se et godt menneske og en brukbar medarbeider og kanskje klarere deg verdig for himmelen.

Som fariseer hadde Paulus tidligere forsøkt å vinne livet gjennom lovgjerninger. Men han opplevde at budet som var gitt ham til liv, ble til død (Rom 7:10). Ikke en gang jøder med sine privilegier og rasemessige fordeler, kunne erklæres rettferdige etter loven, "for ikke noe menneske blir rettferdiggjort av lovgjerninger" (Gal 2:16). Langt mindre "Ola og Kari Nordmann"...

Paulus fikk se at han i seg selv, etter kjødet, var en synder, Guds fiende og ikke Guds medarbeider. Men hør og lev: Det du er død for, har du ikke lenger noen forbindelse med. Da kan det heller ikke ha noe krav på deg eller kontroll over deg. Forsøkene på å oppfylle Moselovens krav som frelsesmiddel og grunnlag for å få være Guds medarbeider, hadde lært Paulus at han ikke strakk til. Han forkastet loven fullstendig som frelsesmiddel og aksepterte i stedet frelsen i Jesus (Gal 2:19).

Verbet "korsfestet" står i Gal 2:20 i en tid som taler om at dette er en handling i fortiden som fremdeles gir resultater. Paulus sin forening med Jesus var allerede et faktum ved troen og dåpen som ikledde ham Jesu renhet, rettferdighet, hellighet, herlighet (Rom 6:4-7), og de åndelige velsignelser som ble hans gjennom dette, var fremdeles virkelige for ham.

Slik viser han også hvordan han døde fra loven og egenrettferdigheten, nemlig ved å dø med Jesus, han som ble gjort til synd for oss og døde med den under lovens straff. Lovens krav ble da til-fred-stilt, og derfor hadde den ikke lenger noe krav på Paulus. Han er fristilt til tjeneste for Gud som hans medarbeider: "Men døde vi med Kristus, da tror vi at vi også skal leve med Ham." (Rom 6:8).

Paulus sammenligner Guds rause inngripen med da galaterne fikk Ånden: "Uforstandige galatere! Hvem har forhekset dere? Dere som har fått Jesus Kristus malt for øynene som korsfestet! Bare dette vil jeg få vite av dere: Var det ved lovgjerninger dere fikk Ånden, eller var det ved å høre troen forkynt? Er dere så uforstandige? Dere begynte i Ånd, vil dere nå fullende i kjød? Så meget har dere opplevd forgieves! – om det da virkelig er forgieves. Når Gud altså gir dere Ånden og gjør kraftige gjerninger blant dere, gjør han det ved lovgjerninger eller ved at dere hører troen forkynt?" (Gal 3.1-5).

Hva er det som gjør at Gud sender sin Sønns Ånd inn i våre hjerter? Vi som er "skrøpelig", "ugudelige", "syndere" og Guds "fiender" (Rom 5:6-10)... Hør: "Og fordi dere er sønner, har Gud sendt sin Sønns Ånd inn i våre hjerter, som roper: Abba, Far!" (Gal 4:6). Hvordan blir vi da "sønner" eller Guds barn? Bli med meg til Gal 3:26-27. Hva skjer da? Hør: "Så er du da ikke lenger trell, men sønn. Men er du sønn, da er du også

arving, innsatt av Gud.” (Gal 4:7).

Tenk høyere! Lev nærmere! Du skal ikke gå for Gud for å få noe. Du skal gå med Gud for å gi noen å møte Ham slik som du møtes av Ham: Overraskende kjærlighet, umotivert godhet, bærer av levende vann. Lær av kvinnen ved Sykar (Joh 4:27-42). Var hun skolert? Var hun prøvet gjennom en lengre periode med gode gjerninger og alvorlig disiplinering på det moralske området? Nei, hun var møtt av Jesus. Og fikk gå med Jesus til Sykar. Hvem vil Gud bruke? Dem som tar imot Jesus og går med Gud. Ikke dem som går for Gud for å vinne Hans gunst.

Profeten Jesaja så Jesus åpenbaret ”i oss” som tror (jf X-korset): ”Jeg, Herren, har kalt deg i rettferd og tatt deg ved hånden. Jeg vil verne deg og gjøre deg til en pakt for folket, til et lys for hedningene, for at du skal åpne blinde øyne, føre de bundne ut av fanghullet og føre dem som sitter i mørke, ut av fengslet.” (Jes 42:6-7).

Hvem vil du være? En trell under lovens krav eller ”sønn”, ”arving”, ”innsatt av Gud”. Hvem kan rokke din tjenerposisjon dersom du er innsatt av Gud, som har kalt det i rettferd og tatt deg ved hånden, som vil verne deg og gjøre deg til en bro av tro som tar mennesker fra uro til ro og et lys for dem som fremdeles, fordømt unødvendig, sitter i mørke.

